

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: Chelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1870

NO. 64. — ŠTEV. 64.

NEW YORK, MONDAY, MARCH 19, 1934. — PONEDELJEK, 19. MARCA 1934

TELEFON: Chelsea 3-3878

VOLUME XLII. — LETNIK XLII.

MUSSOLINI JE POSTAL ZAŠČITNIK AVSTRIJE

TRIJE MINISTRSKI PREDSEDNIKI SO PODPISALI PAKT MED ITALIJO, AVSTRIJO IN MADŽARSKO

Italija bo igrala glavno vlogo v vseh političnih vprašanjih obeh podonavskih držav. — Pogodba je v prvi vrsti naperjena proti Nemčiji. — Promet bo usmerjen proti jadranskim pristaniščem. — Gospodarski izvedenci so ostali v Rimu in izdelujejo podrobnosti.

RIM, Italija, 18. marca. — Včeraj so podpisali italijanski ministrski predsednik Mussolini, avstrijski zvezni kancler Dollfuss in madžarski ministrski predsednik Goemboes politično (konsultativno) pogodbo in dve gospodarski pogodbi.

To je posledica štiri dni trajajočih posvetovanj. Dollfuss in Goemboes sta odpotovali, avstrijski in madžarski gospodarski izvedenci so pa še ostali v Rimu, da bodo skupno z italijanskimi izvedenci izdelali vse podrobnosti pogodbe. Tako morajo naprimer določiti, katero blago bo podvrženo nižji ceni oziroma bo sploh carine prosto.

Očividno je, da so pogodbe naperjene proti Nemčiji.

V bodoče bosta Avstria in Madžarska posiljali probabilico svojih izdelkov v jadranska pristanišča, torej na Reko in Trst. Promet s severom — preko Čehoslovaške in Nemčije, — se bo potemtakem skrčil do skrajnosti.

Istotako velike važnosti je tudi politična pogodba, ki določa, da ne sme v političnem oziru nobena izmed treh držav ničesar ukreniti na svojo roko, ne da bi se prej posvetovala s svojima tovarišicama.

S tem je dobila Italija odločilno besedo v najvažnejših vprašanjih avstrijske in madžarske politike. Vpliv, ki ga bosta mogli izvajati Avstria in Madžarska na italijansko politiko, bo malenkosten.

S priključitvijo Avstrijе Nemčiji potemtakem ne bo nič, že vsaj toliko časa ne, dokler se Italija ne prepriča, da ji je Nemčija v vseh ozirih naklonjena in da podpira vse njene politične težnje.

Razumljivo je, da ta nova podonavska zveza ne bo zadovoljila Francije ter držav Male antante: Čehoslovaške, Jugoslavije in Romunske.

Toda Mussolini je bil toliko "velikodusen", da je izjavil: — Če se nam hočojo Čehoslovaška, Jugoslavija in Romunsko pridružiti, se nam lahko pridružijo, toda pozneje in pod pogoji, ki jih jim bomo minarekovali.

Mala antanta je imela v zadnjih letih odločilno besedo v Podonavju. Karkoli so sklenili čehoslovaški, jugoslovanski in romunski državniki, je obvejalo.

Avstria in Madžarska nista gledali tega prijateljstva s posebnim zadovoljstvom, kajti vse, kar je bilo članicam Male antante v korist, je bilo njima v škodo.

Mussoliniju je šlo predvsem za tem, da omaja vpliv, ki ga imajo tri podonavske države pod zaščito Francije.

Tajna posvetovanja so se že dolgo časa vršila. Dollfuss in Goemboes sta bila že prej parkrat v Rimu, kot svojega posebnega odposlanca je pred tedni poslal Mussolini na Dunaj in v Budimpešto italijanskega državnega podtnajnika Suvicha, ki je ugradil pot za pogodbe, ki so bile včeraj podpisane.

Avstria in Madžarska, ki sta bili doslej brez prijatelja in zaščitnika ter sta bili navezani sami nase, sta dobili v Mussoliniju precej mogočnega zaveznika. Mussolinijeva Italija je več ali manj sovražna vsem nasprotnikom Avstrijе in Madžarske.

Zaenkrat je treba počakati, kakšne strune bo ubrala Francija, ki se je smatrala s članicami Male antante in Poljske za absolutno vladarico Centralne Evrope.

Detroit je pripravljen na strajk

TOVARIŠ DILLINGER USTRELJEN

Črnec Youngblood je bil ustreljen v trgovini. — Šerif in dva deputija so bili ranjeni.

Port Huron, Mich., 18. marca. — Črnec Herbert Youngblood, ki je 3. marca pobegnil z Johnom Dillingerjem iz ječe v Crown Point, je bil ustreljen v boju s šerifom Williamom L. Van Antwerp in.

Črnec Eugene Fields, star 25 let, je šerifu naznal, da se v trgovini njegove matere nahaja nek človek, ki se hvali, da je pobegnil iz ječe. Šerif Van Antwerp se je takoj odprial s svojimi tremi deputijemi proti trgovini. Postavili so se pri prednjih in zadnjih vratah in šerif je stopil v trgovino. Youngblood je držal v rokah revolver in Van Antwerp mu ga je iztekel iz roke, toda Youngblood je potegnil drugi revolver ter pričel streljati. Deputija Cavanaugh in Lohr sta bila nevarno ranjena na glavi, šerif Van Antwerp pa je bil ustreljen v ramo. Toda šerif in deputiji so ga s streli spravili na tla. Smrtno ranjenega s sestimi streli so ga prepeljali v bolnišnico, kjer je še izpovedal, da se Dillinger vozi z ukradenim avtomobilom v južno-vzhodnem Michiganu.

Youngblood je po nekaj urah umrl.

Policija v državi Michigan in na kanadski strani v državi Ontario je zastražila vse ceste, ker domneva, da se je Dillinger obrnil proti Kanadi. Neko poročilo pravi, da je Dillinger že s čolnom prepeljal čez reko St. Clair v Kanado.

Lima, Ohio, 18. marca. — Portret Al'en okraja je obsočila Dillingerjeva tovariša Harryja Pierponta in Charlesa Makyleja na tlemu na električnem stolu, ker sta pri begu iz ječe Lima v oktobru ustrelila šerifa Jess Sarberja.

Pod isto obdobje pride ta dejanje pred sodnika Russell Clark, ki je skupno s Pierpontom, Makylejem in Dillingerjem pobegnil iz ječe.

**POMOČ ZA ARKTIČNO
EKSPEDICIJO**

Washington, D. C., 18. marca. — Trem ruskim letalecem je bilo naredeno, da naj odlete iz Seattle, Wash., na pomoč 89 moškim, ki se nahajajo na ledeni plošči, nedaleč od obrežja Kamčatkate.

Sovjetski poslanik Trojanovski je prepel iz Moskve poročilo, da je ledena plošča prela premikati in da je ekspedicija v nevarnosti. Ruski letaleci bodo v Nome kupili aeroplani in bodo takoj odleteli na pomoč.

VOJNA PROTI KOMUNISTOM

Šanghaj, Kitajska, 18. marca. — Vladne četev v zapadnem delu province Fukien se skupno s kantonskimi četami pričeli vojno proti komunistom.

Trojanovski je naprosil državnega deželnega za pomoč in državnega tajnika Hull je objavil, da bo vladna Združenih držav storila vse, da ponesrečenim pomaga.

Da bi se, bodisi Jugoslavija, Čehoslovaška ali Romunsko spriznila z Avstrijo ali Madžarsko ter stola v novo podonavsko zvezo, ni niti misliti.

Napetost se bo potemtakem še bolj postrnila, in posledice te napetosti bo brez dvoma pokazala že bližnja bodočnost.

GRŠKA PROTI BALKANSKI POGODBI

Grška bi mogla vsled pogodbe priti v spor z Italijo. — Ruski poslanik je svaril pred pogodbo.

Istanbul, Turška, 18. marca. — Odkar je bila 9. februarja podpisana balkanska pogodba, so v grških političnih krogih nastali prepiri, kar je tem bolj presenetljivo, ker so se vse politične stranke več let trudile, da vstvarijo na Balkanu prijateljske odnose.

Proti pogodbi je posebno agitirala bivši ministrski predsednik Eleutherios Venizelos, ki je opozarjal Grško, da se pogodbi ne marata pridružiti Bolgarija in Albanija, dasi nista zadovoljni s svojim stališčem glede svojih meja.

Predno je bila pogodba podpisana v Atenah, so se zunanjii ministri Jugoslavije, Romunske, Grške in Turčije sestali v Beogradu in sestavili pogodbo. V istem času pa je ruski savaški poslanik v Angori opozoril turško vladu, da bi v slučaju vojne med Rusijo in Romunsko Turčija po pogodbi morala pomagati Romunski in napasti Bolgarsko, ki bi v tem slučaju bila zaveznica Rusije. S tem pa bi kršila rusko-turško prijateljsko pogodbo.

Zato je turška vlada naročila svojemu zunanjemu ministru Ružebiju, da se na svojem potu v Beogradu ogliši v Bukarešti ter naj pojasi romunski vladu turško zaposleno stališče. Romunski zunanjii minister Titulescu pa je to težko odprial s tem da je vročil turškemu zunanjemu ministru pisemo izjavilo, da Romunski v takem slučaju, kakoršnegaj je navepel sovjetski poslanik, ne bi od Turčije zahtevala, da ji pride na pomoč.

Tako nato, ko je bila podpisana balkanska pogodba, so grški nasprotinci pogodbe, ko so izvedeli, kaj se je dogodilo med Turčijo in Romunsko, dolžili vladu, da se ni zavarovala na isti način kot Turčija, češ, da bi Grška prišla v isti položaj v slučaju vojne med Jugoslavijo in Italijo, ko bi bila Albanija na strani Italije. Grška vlada se je takoj obrnila na tri ostale države, ki so podpisale balkansko pogodbo ter je nato izjavila, da vsed pogobe, da Grško ne bo vezana, da pomaga kateri svoji zaveznicu v vojni proti kaki vojni državi.

V sledi tegu so se grški politični krogovi nekoliko pomirili in sedaj skušajo pogodbo še bolj utrditi s tem, da pridobi za pogodbo še Bolgarsko in Albanijo.

**POLICIJA JE STRELJALA V
SILOBRANU**

Pariz, Francija, 17. marca. — Podobor preiskovalne komisije poslanske zbornice je objavil prve podatke o streljanju policije pri Concorde mostu tekmo usodelovalnih nemirov 6. februarja. Poročilo sloni samo na izpovedbah policijskih pričer ter bo nastop policije treba pojasnit s pričevanjem tudi, ki so se nahajali med množico, na katero je policija streljala.

Po policijskih izpovedbah, so najprej pričeli streljati demonstranti; pri Concorde mostu policija ni rabila niti strojnega, niti avtomatičnega puška. Posluževali so se samo revolverjev. Policisti so množico pozivali k miru, ko so padli iz množice drvi streli.

Policijski povetnik ni dal povolja za streljanje, ter je vsak posamezni policiest streljal v samoubrambo. Policijski prefekt je policiji ukazal, da mora most braniti za vsake cene in z vsakim sredstvom in preprečiti, da demonstranti ne pridejo čez most.

Policisti so izjavili, da je bila množica tujec, kot kdaj poprej in da je iz množice letelo kamnje, vroče železo in slednje so nekateri pričeli izza dreva streljati na policijo.

Iz izpovedi zaslišanih prič se brez veterans niso posluževali nikakega orožja, temveč so to bili mlajši ljudje, najbrže monarhisti ali fašisti. Veterani so kateri so nahajali v mostu, med katere imajo bila tudi poveljnik torpedovke.

Kantonskim četam pomagajo aeroplani generala Čen Ča-tanga.

ZAROTA PROTI MUSSOLINIU

Zarota je bila skovana v inozemstvu, toda profesor Salvemini zanikuje vsakdo krivdo. — Obtoženci bodo obsojeni na smrt.

Rim, Italija, 18. marca. — Pred posebnim sodiščem za obrambo države se je pričela obravnavna proti štirim obtožencem, ki so lansketo namernavali umoriti ministrskega predsednika Mussolinija. O tej zaroti se je izvedelo še 3. marca, ko je bila že več mesecov po arretaciji objavljena proti njim obtožnica.

Obtoženci so: Renato Cianca in njegov sin Claudio, Leonardo Bucciglioni in Pasquale Capasso.

Zarota so kovali begunec v inozemstvu, med njimi bivši urednik demokratičnega lista "Mondo" Alberto Cianca, brat Renata Cianca, ter Carlo Rosselli in profesor Gattano Salvemini, ki pa zanika vse skončne obtožbe pri zaroti.

Obtožnica dolži zarotike, da so namernavali vreči bombe na več krajih, katerje je obiskal Mussolini. Renato Cianca je obdolžen, da je s svojega brata prejel denar, da bi razširili ruski vpliv proti Turčiji.

Sibajama trdi, da komunistični agenti pod krinko belih Rusov delujejo med Mongoli in da se je komunistični vpliv jasno pokazal po obmejnih mestih province Sujuan, kjer so celo časopisje zavzema za sovjete.

Sibajama tudi pravi, da so se sovjetske vojaške postojanke v zunanjem Mongoliji tako približale meji notranje Mongolije, da so se mongolske vojaške straže umaknile, da so se izognile spopadu z ruskim vojaštvom.

Tokio, Japonska, 18. marca. — Sovjetski konzuljni svetnik Nikolaj Rajivid se je obrnil na čelnika ameriško-evropskega urada za zunanje zadeve ter ga prisilil, da Japonska pomaga, da bi bili izpuščeni sovjetski letaleci, ki se nahajajo v zaporu, ker so bili prisiljeni pristati na mančkuanskem ozenju.

Rajivid je rekel, da so letaleci po pomoti leteli čez mejo, ker so se v gosti medljili izgubili. Japonski uradnik je rekel, da so bili ruski letaleci najdeni 35 milij v notranjosti meje. Rajivid je tudi spominil, da je sovjatska straža 2. marca streljala na japonski aeroplani, ko je letel blizu sibirske meje in da je bil pilot obstreljen in da sovjetska vlada ni že odgovorila na japonski protest, ker so sovjetski aeroplani 28. februarja leteli nad Sejmonom na Kreti.

Japonski časopisi pravijo, da bo zunanjii minister Hirota predlagal, da Japonska, Rusija in Mančukuo postavijo skupno komisijo, ki naj določi mejo, ki na mnogih krajih ni popolnoma jasna in da naj vse tri države sklenejo pogodbo, po kateri bo aeroplani zabranjeno letati blizu meje.

Pred svojim odhodom je Insull rekel, da bo izstopil v Djibouti v francoski Somali deželi, na skrajnem koncu Rdečega morja in da bo pozneje šel v Abisinijo. Ker pa Insull nima francoske vizume, se v Djibouti ne bo smel izkreati.

Zato bo najbrže na svoji vožnji še določil, kam bo potovan.

Ko je Insull prvič pobegnil s parnikom Maiotis, je grška vlada po brezčinem brzjavu zahtevala od kapitana, da se vrne in pripelje parnik v kako grško pristanišče, in parnik je proti večerni prispev v Pirej. Dokler ni parnik pričel voziti v pirejsko pristanišče, Insull ni vedel, da se je parnik obrnil.

Po vrtniti so pristaniški zdravniksi Insulla preiskali, ter izjavili, da je pri najboljšem zdravju, na vzhodu temu, da so prej zdravnikti trdili, da ima srečno žapako in da ni sposoben za potovanje.

Sest ur zatem, ko je Maiotis prišel v Pirej, je zopet odpadel in se daj spremlja Insulla tudi njegova žena.

DESET TISOČ DELAVCEV SE POSVETUJE O SVOJIH ZAHTEVAH

DETROIT, Mich., 18. marca. — Odločilna ura za največji strajk avtomobil

KRATKA DNEVNA ZGODBA

H. ERMAN:

VLOMILEC

Nekaj je zaškripalo v hiši. Slišal sem popolnoma dobro. Zopet! Spadaj v jedilnici nekdo hodi! Šedaj je zopet zaškripalo. Ali bi vstal?

Ko bi mi le glava ne bila težka; ta prekleta pijača... sнои. Nikoli več, nikoli!

Lopov je moral to zavohati... pa mislim...

Nak, samo ne zaspali!

Uboga moja glava!

Vendar moram iti dol. Ne morem kar tako dopuščati, da bi vlamjali v moje stanovanje. Kaj bi rekel Ilz! Že vidim njen obraz; vidim, kako se je vsa vzpelna kačko me z viška sočutno meri.

Seve! Dvobor na pištole, na tri korake razdalje — za pisalnikom. Za pisalnikom moreš vse! A ko bi se moral v resnici izkazati! —

Moj Bog, vsa naša srebrnina, preproge, brone!

Stokrat sem bil že rekel Ilzi, da se morajo posebno zgornja okna skrbno zapirati.

Na oknih v pritličju ni železnih križev! Stanujemo tukaj skoraj do celia sami! Povsem lahko...

Zopet so zaškripala vrata, dol moram. Saj se menda ne bojam!

Ne vem, kaj je z menoj. Tako mi drhte kolena. Ah to prekleto vino. — Ne, še malo me ni strah. Ilze ne zbudim!

Mimo tega sem bil čital, da vlo-

mile nikdar ne napadejo človeka.

Čisto tiko vstanem s postelje. Bedasto, da leži moj žepni nož dol na pisalniku. Vsekakor bi bilo dobro, da vzamem s seboj kako oranje. A razen Ilzine pastirske pa-

lice z zadnje maskerade nimam kaj drugega pri roki. Ni ravno videti posebno nevarna, ovšaj je z roznatim trakom — vendar imam vsaj nekaj: nisem golih rok...

Predvidno se odpravim po stopnicah. Kajpa je zaškripala ravno zadnja stopnica, in to močno. Tako je nastala mrtva tišina. Nič se ni gnilo.

Noge so me odnesle naprej po temnemu hodniku. Nisem hotel privžneti luči. Bolje je, da ne — tudi to sem bil nekje bral. Izpostavlja se nevarnosti, da te kdo ustreli. Ne, ne, le ne luči. Bolje je, da ne!

Morabit je pa že odšel, sem si mislil, predno sem krenil proti kuhi.

Sree mi je trenutno zastalo. — Skozi priprta vrata je prihajala luč. Torej vendarle vlomilec! —

Hitro sem si dal par nasvetov. Ostanji miren! Nastopi krepko in odločno! Zavaruj si hrbot!

Zdaj pa naskočimo!

Ne vem, kakaj sem si vlomilec vedno predstavljal velike in močne. Tu pred menoj, pred odprto kuhinjsko omaro, sedi staro, sključeno človeče. Na glavi ima par šopov sivih las. Na majavah kosteh visi še potsem dobra, a prevelika obleka.

Noge tko v rumeni nogovječi — čevlj stope pred kuhinjskim oknom. Kajpak, Ilza ni bila zapra zgornjega dela okna — opazim, moreč vlomilec.

Siv, utrujen obraz mi je zrl nasproti. V rokah je držal zvrhar krožnik bobov. Zdaj postavi krožnik predvidno na tla poleg sebe. Potem počasi vstane.

Pred menoj stoji lopov, vlomilec — in ko ga tako osupljen morem, se raztegnejo njegova s kostasto brado obraščena usta v zloten, zmelen masnah.

"Gospod!" sem dejal, kajti nasproti tej klavni postavi sem se čutil vzdvečevi pajami in z rožnatim trakom okrašeni pastirski palici vxišenega: "Gospod! Kako ste mogli brez moje vednosti in brez vednosti moje žene tukaj jesti?"

In takoj sem vprašal, če si je razen dveh zveznjev, v katerih so se nahajale vse naše dragoceneosti, našli tudi žepe.

Vlomilec samo odmaje z glavo in se udari po žepe.

"Potem pa ven! Ampak skozi vrata!" sem dejal odločno in glasno.

ZAKOVANA CERKEV

V vasi Ratajih pri Aleksandrovcu so si vzeli sami zgradili cerkev, ki je stala okrog 300.000 Din. Odbor, ki je vodil gradbeno akcijo, pa je ostal podjetniku še dolžan 20.000 Din. Podjetnik ne zaupa vaščanom, da bi mu v kratkem plačal dolžni znesek, in je zaradi tege cerkve vrata zakoval tako, da se v novi cerkvie ne more vráti služba božja. Nobena prošnja ne pomaga in cerkev bo ostala zakovana, dokler vaščani ne plačajo stroškov do zadnjega dinarja.

Bitka s tihotapci na Skaderskem jezeru.

Trije znani tihotapei so iz Skadra po Skaderskem jezeru v svojem čolnu vozili veliko začelo tobaka in cigaret. Ko so se bližali Plavnički so bili nanje opozorjeni finančni stražniki. Tihotapei so prizeli na stražnike streličati in razvila se je ogorčena bitka, med katere so bila dva tihotapea ranjena. Tretji je, predno se je vdal, pometal ves tobak, baje okrog 400 kg, v vodo. Njegova tovariša imata tako bude rame, da je njuno življenje v veliki nevarnosti.

Nikoli ne pozabim tistega napolnega pogleda tega človeka, ki sem mu zavil v papir ostanek pčenke in mu stisnil v roko stotak, za začetek. Še enkrat sem ga potapljal po ramu in ga odslovil.

Ko sem hrupno zapiral hišna vrata, sem slišal, kako se je tih obiskovalci obotavljalje oddaljeval po vrtu.

Utruan sem se vrnil v posteljo.

Ves srečen sem trdo zaspal. Zopet enkrat sem bil mogel pomagati, da nekomu malo ljubezni in zaupanja.

"Vlomilec so pobrali vso srebrino in bronze. Prišli so skozi zgornje okno v kuhinji!..."

Zares, povsem sem bil pozabil zapreti okno....

bomo videli.

Nikoli ne pozabim tistega napolnega pogleda tega človeka, ki sem mu zavil v papir ostanek pčenke in mu stisnil v roko stotak, za začetek. Še enkrat sem ga potapljal po ramu in ga odslovil.

Ko sem hrupno zapiral hišna vrata, sem slišal, kako se je tih obiskovalci obotavljalje oddaljeval po vrtu.

Utruan sem se vrnil v posteljo.

Ves srečen sem trdo zaspal. Zopet enkrat sem bil mogel pomagati, da nekomu malo ljubezni in zaupanja.

"Vlomilec so pobrali vso srebrino in bronze. Prišli so skozi zgornje okno v kuhinji!..."

Zares, povsem sem bil pozabil zapreti okno....

bomo videli.

Nikoli ne pozabim tistega napolnega pogleda tega človeka, ki sem mu zavil v papir ostanek pčenke in mu stisnil v roko stotak, za začetek. Še enkrat sem ga potapljal po ramu in ga odslovil.

Ko sem hrupno zapiral hišna vrata, sem slišal, kako se je tih obiskovalci obotavljalje oddaljeval po vrtu.

Utruan sem se vrnil v posteljo.

Ves srečen sem trdo zaspal. Zopet enkrat sem bil mogel pomagati, da nekomu malo ljubezni in zaupanja.

"Vlomilec so pobrali vso srebrino in bronze. Prišli so skozi zgornje okno v kuhinji!..."

Zares, povsem sem bil pozabil zapreti okno....

bomo videli.

Nikoli ne pozabim tistega napolnega pogleda tega človeka, ki sem mu zavil v papir ostanek pčenke in mu stisnil v roko stotak, za začetek. Še enkrat sem ga potapljal po ramu in ga odslovil.

Ko sem hrupno zapiral hišna vrata, sem slišal, kako se je tih obiskovalci obotavljalje oddaljeval po vrtu.

Utruan sem se vrnil v posteljo.

Ves srečen sem trdo zaspal. Zopet enkrat sem bil mogel pomagati, da nekomu malo ljubezni in zaupanja.

"Vlomilec so pobrali vso srebrino in bronze. Prišli so skozi zgornje okno v kuhinji!..."

Zares, povsem sem bil pozabil zapreti okno....

bomo videli.

Nikoli ne pozabim tistega napolnega pogleda tega človeka, ki sem mu zavil v papir ostanek pčenke in mu stisnil v roko stotak, za začetek. Še enkrat sem ga potapljal po ramu in ga odslovil.

Ko sem hrupno zapiral hišna vrata, sem slišal, kako se je tih obiskovalci obotavljalje oddaljeval po vrtu.

Utruan sem se vrnil v posteljo.

Ves srečen sem trdo zaspal. Zopet enkrat sem bil mogel pomagati, da nekomu malo ljubezni in zaupanja.

"Vlomilec so pobrali vso srebrino in bronze. Prišli so skozi zgornje okno v kuhinji!..."

Zares, povsem sem bil pozabil zapreti okno....

bomo videli.

Nikoli ne pozabim tistega napolnega pogleda tega človeka, ki sem mu zavil v papir ostanek pčenke in mu stisnil v roko stotak, za začetek. Še enkrat sem ga potapljal po ramu in ga odslovil.

Ko sem hrupno zapiral hišna vrata, sem slišal, kako se je tih obiskovalci obotavljalje oddaljeval po vrtu.

Utruan sem se vrnil v posteljo.

Ves srečen sem trdo zaspal. Zopet enkrat sem bil mogel pomagati, da nekomu malo ljubezni in zaupanja.

"Vlomilec so pobrali vso srebrino in bronze. Prišli so skozi zgornje okno v kuhinji!..."

Zares, povsem sem bil pozabil zapreti okno....

bomo videli.

Nikoli ne pozabim tistega napolnega pogleda tega človeka, ki sem mu zavil v papir ostanek pčenke in mu stisnil v roko stotak, za začetek. Še enkrat sem ga potapljal po ramu in ga odslovil.

Ko sem hrupno zapiral hišna vrata, sem slišal, kako se je tih obiskovalci obotavljalje oddaljeval po vrtu.

Utruan sem se vrnil v posteljo.

Ves srečen sem trdo zaspal. Zopet enkrat sem bil mogel pomagati, da nekomu malo ljubezni in zaupanja.

"Vlomilec so pobrali vso srebrino in bronze. Prišli so skozi zgornje okno v kuhinji!..."

Zares, povsem sem bil pozabil zapreti okno....

bomo videli.

Nikoli ne pozabim tistega napolnega pogleda tega človeka, ki sem mu zavil v papir ostanek pčenke in mu stisnil v roko stotak, za začetek. Še enkrat sem ga potapljal po ramu in ga odslovil.

Ko sem hrupno zapiral hišna vrata, sem slišal, kako se je tih obiskovalci obotavljalje oddaljeval po vrtu.

Utruan sem se vrnil v posteljo.

Ves srečen sem trdo zaspal. Zopet enkrat sem bil mogel pomagati, da nekomu malo ljubezni in zaupanja.

"Vlomilec so pobrali vso srebrino in bronze. Prišli so skozi zgornje okno v kuhinji!..."

Zares, povsem sem bil pozabil zapreti okno....

bomo videli.

Nikoli ne pozabim tistega napolnega pogleda tega človeka, ki sem mu zavil v papir ostanek pčenke in mu stisnil v roko stotak, za začetek. Še enkrat sem ga potapljal po ramu in ga odslovil.

Ko sem hrupno zapiral hišna vrata, sem slišal, kako se je tih obiskovalci obotavljalje oddaljeval po vrtu.

Utruan sem se vrnil v posteljo.

Ves srečen sem trdo zaspal. Zopet enkrat sem bil mogel pomagati, da nekomu malo ljubezni in zaupanja.

"Vlomilec so pobrali vso srebrino in bronze. Prišli so skozi zgornje okno v kuhinji!..."

Zares, povsem sem bil pozabil zapreti okno....

bomo videli.

Nikoli ne pozabim tistega napolnega pogleda tega človeka, ki sem mu zavil v papir ostanek pčenke in mu stisnil v roko stotak, za začetek. Še enkrat sem ga potapljal po ramu in ga odslovil.

Ko sem hrupno zapiral hišna vrata, sem slišal, kako se je tih obiskovalci obotavljalje oddaljeval po vrtu.

Utruan sem se vrnil v posteljo.

Ves srečen sem trdo zaspal. Zopet enkrat sem bil mogel pomagati, da nekomu malo ljubezni in zaupanja.

"Vlomilec so pobrali vso srebrino in bronze. Prišli so skozi zgornje okno v kuhinji!..."

Zares, povsem sem bil pozabil zapreti okno....

bomo videli.

Nikoli ne pozabim tistega napolnega pogleda tega človeka, ki sem mu zavil v papir ostanek pčenke in mu stisnil v roko stotak, za začetek. Še enkrat sem ga potapljal po

NJEN VODNIK

ROMAN
IZ ŽIVLJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

36

Da moreš kaj takega izgovoriti, Ceda. Od one ure, ko naju je senior Rom rešil zelo mučne smrti, ga ne smatram samo za enakopravnega, temveč za mnogo vzvišenjega nad nima. Nikdar ne bom pozabila, koliko sva mu dolžni. Od naju ni sprejet nikake zaklave, me je celo na svoj plemenit način zavrnli, ko sem mu hotela povisati plačo in mi je rekel, da si bo moral misliti, da mu hočem za najino resitev plačati. Kar je naredil, je storil, ker je bilo zanj samo ob sebi razumljivo. In tako je tudi za mene samo ob sebi razumljivo, da mu ostanem hvalzna vse svoje življenje. Ni lepo, ko rečeš: "S takim se vendor ne bom poročila!" Rečem ti, vsaka žena se more smatrati ponosno in srečno, ako dobi takega moža. Toda ti moraš imeti srečo iz kamna!

Ceda ihtje pada materi okoli vratu. Če bi vedela, kako srečno bi se čutila, ako bi jo Henrik ljubil, ako bi jo poželel za svojo ženo.

— Ne reci tega, mama; moje sreče prav gotovo ni iz kamna. O, ne; tebi ljubim tako iskreno in očeta sem tako zelo ljubila. Nikdar ne smeš več reči, da je moje srečo iz kamna!

Ceda prične bridko jokati, tako da je bila senora v velikih skrbih in ji je bilo žal, da je svojo hčer žalila. Skuša ustaviti Cedino solze in niti najmanj ne sluti, da je njena hči točila solze zaradi moža, o katerem je rekla: "Takega vendor ne bom poročila!". Ko se Ceda nekoliko pomiri, pravi prosoče:

— Nikar ne govorja več o tem, mama. Bila sem zelo neumna, toda nisem mislila tako slabo, kot je izgledalo. Toda nikdar ne govorji več o tem, da se ti zdi mogoče, da bi poročila senora Roma. Bova že našli kako drugo plačilo, ne da bi vedel, da smo ga hoteli plačati. To moreva najlažje storiti, ako mu dava na Doxani dobro, stalno službo. Nikar ne misli, da sem prečakana, ako tako odločeno odklonim, da bi kdaj postala njegova žena. Sploh se ne mislim nikdar možiti. Pri tebi hočem vedno ostati, tvoja hči hočem vedno biti!

Vsa vznemirjena boža senora žase svojega otroka. Take Cede še nikdar ni videla. Selza so bile pri njej nekaj redkega. Vedno se je znala obvladovati. Morala je tedaj biti zelo nervozna in je bila vsled tega včasih malo osorna proti senoru Romu.

— Pozabi to, Ceda in se več ne razburjaj. Tudi za tebe bo prišel eukrat pravi. To bomo mirno počakali in ne bomo več o tem govorili. Nikdar več ti ne bom rekla, da imaš trdo srečo: saj nem, da ni tako. Kar tako mi je včas raz jezik. Saj več, da je tvoga mama včasih nepremišljena in zato misliš, da moreš biti ti tem razumejšča. Sedaj pa se mi že zdi čas, da pridemo kmalu domov. Zdi se mi, da so bili napori tega potovanja za-te preveliki. Četudi nama je senor Rom preskrbel vse in vse napravil udobno, je vendor utrudiljivo. Tako drugačno, kot si sedaj, te nisem še nikdar videla.

Naglo poprime Ceda besedo:

— To je mama. Sama čutim, da je bilo za-me preveč. Dobro, da že potujemo domov. Tako življenje je pretežavno.

Tako potujejo iz Anglije v Bremerhaven in se vkrcajo na razkošen parnik, na katerem je Henriki preskrbel najboljše kabine.

Radovedno pazi Ceda v Bremenu, ako se bo zopet v Henrikovi klinžni pojavoilo mlado, plavolaso dekle, ali pa že bo zopet vzel dopust. Bilo je popolnoma mogoče, da se je s Kristo dogovoril, da se tukaj snideta. "Zopet se vidimo!" je rekel. In naenkrat ji pride na misel, da bo mogoče to dekle tudi potovalo v Mehiko. Kdaj naj bi se drugače zopet videla? Ali ni bilo mogoče, da bi ljubljeno dekle skoči morje, bi tam za ujo preskrbel kako službo do časa, ko se bo mogel ž njo poročiti?

Toda Henrik se ne gane od njihove strani in Kristine ni bilo od nikoder. Ni je bilo videti v pristanišču in tudi ne na krovu parnika.

In tedaj se Ceda oddalne. In zopet se vpraša, ako ni bilo to samo majhno ljubimovanje. Mogoče je Henrik Kristo že pozabil, ker njegova ljubezen ni bila globoka.

Na ladji je postala mirnejša, kar je mati pripisovala vožnji po morju, kajti na ladji je bilo več razvedrila kot pa na potovanju po tujem.

Ceda se je tudi Henriku kazala bolj prijazno. Senora mu je po ovinkih dopovedala, da je bila Ceda izmučena in nervozna. Henrik opazuje Cedo počasnim in skrbi. Prepriča pa je bil, da mora Ceda v svoji notranosti nekaj premagavati. Ral bi bil vedel za vzrok, toda ni mogel. Da bi mogel sam biti krv te njene izpremembe, mu ni prislo na misel.

Zivljenje na parniku je zares Cedi pomagalo, da je dobila svoje ravnotežje in sebi v tolažbo si reče, da bo sedaj naprej Henrik vedno v njeni bližini. Čim bolj se je pomirila Ceda, tem veseljej je bil Henrik. Skušal je razvedrili in če ji je izvabil kak vesel smeh, je bil ves srečen. To je Ceda tuči opazila in srečo ji uporno bije v srčih. Ker se je tudi Henrik kazal veselega, si je vedno govorila, da mu slovo od Kriste ni seglo globoko, drugače bi moral biti bolj potrt. Ali jo bo sedaj popolnoma pozabil in se bo njej posrečilo pridobiši si njegovo ljubezen?

Ponosna Ceda je bila sedaj že tako daleč, da bi se zadovoljila tudi s tem, da bi bila naslednica plavoalne Kriste, četudi si sama tega ni priznala.

Voznja po morju je bila lepa; ves čas so imeli mirno morje.

Samo malo prej, predno je parnik zavil okoli Floride, je bil en dan in eno noč hud vihar. Mnogo potnikov je zbolelo za morsko boleznjijo in tudi senora. Ceda pa je vožnjo dobro prenesla, in medtem ko je senora ležala v svoji kabini pod Juanitino oskrbo, se je Ceda ob strani Henrika borila na krovu z vetrom. Henrik jo mora držati in voditi in tako se izprehajata in medtem smejeta kot podredni otroci, kadar sta se morala umakniti kakemu valu, ki ga je vihar vrgel čez krov, ali pa če ju je veter zanesel po krovu. Ceda je vsa razvetela, medtem ko so bile druge ženske, kar ji je še sploh bilo na izpregled, blede in so se boječe plazile ob stenah. Boj z viharjem je vedno bolj pomirjeval njen notranji nemir in se je polpoploma vdala Henrikovi družbi.

Kot dobra prijatelja hodita vedno skupaj in Ceda je bila razposajena, kakoršne Henrik še ni nikdar videl. In kot še nikdar, mu je bilo premagovanje zelo težko, kadar jo je veter smerječe se na ves glas in razmernimi lasmi pognal v roke. Poznal jo je že v marsikaterem razpoloženju, a tako razigrane volje je še ni videl. In pri tem mu je bila neizmerno všeč. Želel si je, da vihar še ne bi takoj naglo ponusal. Toda s to željo je najbrže ostal sam: samo Ceda je mogoče z njim deliti to željo, kajti v tem boju z viharjem se je čutila ne-navadno svobodno.

Ko pa zavije ladja v Floridaški kanal, je bilo konec viharja. Lepo vreme je privabilo potnike zopet na krov in tudi senora se zopet kmalu pričaže. Bila je vesela, da je njena hči tako dobro prenesla nevihko. Ceda je obdržala svoje veselo razpoloženje — plavolasa Krista je bila daleč in Henrik tako blizu. (Najle prihodnjih).

300 LETNICA WALLENSTEINOVE SMRTI

V nedeljo 25. februarja je poteklo 300 let, odkar je bil v Chebu umorjen slavni češki vojskovođa Al. Vence Wallenstein, vojskovođa Friedlanski. Wallenstein je bil rojen 24. sept. 1583, njegov oče je bil Viljem von Waldstein in mati Marijta, roj. Smiricky. Bil je protestant, a je pozneje postal katoličan. Radi raznih spletov, ki so izvirale predvsem iz Bavarskega, je cesar Ferdinand II. izgubil v njegovi zaupanji, čeprav ga je Wallenstein s svojo vojsko večkrat rešil pred vpadi Gustava Adolfa. — Wallenstein je bil nazadnje obdelzen, da paktira s Saksi in s švedskim kraljem Adolfov proti cesarju. Januarja 1634 so v Plizu častniki zaprisegli zvestobo Wallensteinu, toda pri drugi prisegi 19. feb. 1634 so se izneverilo že mnogo višjih častnikov. Dne 18. feb. je bil objavljen cesarski patent, ki je ob dolžnosti Wallensteinove izdajstva in ga odstavil od poveljništva cesarske vojske. Wallenstein je s svojimi zvestimi vojaki odhitel v Cheb.

S slavnim vojskovedom je ostalo še okoli 1600 mož in poveljniki Illov, Kinsky in Trčka. Gordon, skotski protestant, je kot poveljnik mesta Cheba odpril generalissimusu vrata v mestu in mu dal toplo stanovanje v meščanski hiši Aleksandra Pachelbela, kjer je bil Wallenstein tudi umorjen. Hiso so strali štirje možne mestne straže. Štisti večer po prihodu Wallensteinu v Cheb se sedeli pri litur vina častniki Gordon, Leslie in Butler, ki se je Wallensteinu na begu v Cheb pridružil kot prijatelj, v resnici pa je bil eden izmed glavnih zarotnikov proti njemu. Beseda jemni je dal povelje naj se vsi vojaki je dal povelje naj se vsi vojaki zberejo, v Chebu naj bi bil glavni odstavil od poveljništva cesarske vojske. Wallenstein je s svojimi zvestimi vojaki odhitel v Cheb.

Wallenstein je bil pripravljen na spravo in mir. Se nekaj ur prej objavljen cesarski patent, ki je ob dolžnosti Wallensteinove izdajstva in ga odstavil od poveljništva cesarske vojske. Wallenstein je bil sprevljen v obzorje in zatrujan v celici na pravkar nesel Wallensteinu, naj zlati skodelici, pade ranjen v robo, paž, ki poziva na mir, je usoden. Nastal je strašen hrup in pot. Vse je bilo pokonen. Wallenstein stoji k oknu da bi pogledal, kaj se godi. Tedaj se vderejo vratata. "Knechti" planejo noter. Deveroux vrže Wallensteinu nekaj psov v obraz in zamahuje s partizano (silico). Wallenstein zamahuje molče z rokami in sulici mu prebode prsa. Njegovo truplo zavijejo v tapet, postavijo ga na vojaski voz in odpeljejo na grad. Tam ga oropajo in pustijo negega na snegu.

Tretji dan prispe v Cheb Piccolomini. Najraješ bi bil zavijal mal

Wallensteinovim telesom, toda cesar mu je bil to izrecno prepovedal. Piccolomini je bil za svoje delo poplačan. Postal je bogat, toda pozneje se je med njim in cesarjem razvil preprič, kdo je prav za

prav krit strašne Wallensteinove smrti. Leta 1628 je Kristina Paniatovska prorokovala Wallensteinu da bo umrl zaklan kakor tele, kar je se v resnici tudi zgodilo.

Zarotniki so bili za svoj "trud" bogato poplačani. Piccolomini je dobil Trčkovo poseb. Nachod in

Trčka in Niemann zbežita do glavnih vrat, toda tam ju pobijejo na

trdih knezov, Butlerju je bil podlajan Hirseberg, Leslieju Neustadt, a. d. M., Gordoni Smidar in Skrivan, Geraldinu Mšeno.

Trčko na tleh. Tudi Niemannu umorijo, čeprav prosi za milost. Služnec, ki so jo zapri v kuhinjo, vdore na plan toda dva lopata pobijajo takoj. Le eden uteče in nestrašno vst. ženam Kinskemu in Trčki.

Morinci za trenotek obstanjo in se vprašajo, kaj naj store z Wallensteinom. Mrtev ali ujet? Za umrtev prav za prav ni nobenega razloga več, saj je Wallenstein že brez moči, ko se mu pomoriti častniki. Nikdo se ne može javiti, laži izvršiti strašno dejanje. Končno se odloči za to Deveroux s svojimi dragoneci. Butler ga spremlja do Wallensteinovega stanu. Bilo je okoli 11. ure ponoc. Meščanska straža se je pred Wallensteinovim stanovanjem takoj udala. Stužabnik ki

je govoril v imenu carja samega. Končno so se sporazumeli, da izvedejo cesarjevo naročilo, ki jima ga je sporočil ustno Piccolomini, in sicer naj ujamajo Wallensteinovo življenje.

Naslednjega dne je poveljnik Illov, ki je postal zvest Wallensteinu pozval k sebi te tri generale in jih pozval, naj prispejo Wallensteinu zvestobo proti cesarju Ferdinandu II. in proti habsburški hiši. — Trije zarotniki so Illovu zatrdirili, da se ne čutijo vezane s cesarjem, češ da so še v Škoti, to je samo vajaki. V začetku niso hoteli priseci Wallensteinu, končno so pod prisilom to vendar storili. Illov jim je pripovedoval, da je sovražnik s svojimi četami oddaljen komaj ne-kaj milijon od Cheba, toda ti mu tega niso verjeli, pač pa so jom šle bolj k sreču govorice, da namerica Wallenstein proglašiti franco-kega kralja za gospodarja Nemčije, ki naj se razdeli med Wallensteinove prijatelje; Wallenstein sam naj bi postal češki kralj.

Zarotniki so sklenili, da umorijo Wallensteinove častnike in njihov tabor. Najeli so morilce Roberta Geraldina, polkovnika, stotnika Dionisia MacDaniela in Walterja Deverouxa. Vsi trije so bili tretji. Še enkrat so ves načrt prešteljali in ga zopet ovrgli, češ, da bi bil nevaren. Izbrali so drugega.

CENA DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIŽANA

Angleško-slovensko Berilo ENGLISI SLOVENE READER

STANE SAMO \$2

Naročite ga pri

KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET

NEW YORK CITY

V JUGOSLAVIJC

Preko Hrave NA HITREM EKSPRESNEM PARNIKU

ILE DE FRANCE

24. MARCA

11. aprila — 5. maja

PARIS

7. aprila — 28. aprila

CHAMPLAIN

3. aprila — 21. aprila

NIZKE CENE DO VSEH DELOV JUGOSLAVIJE

Za pojava v potni listi vprašajte našo poštno agencijo

General Travel Service, Inc.

MR. LEO ZAKRAJŠEK

1339 Second Ave., New York City, N. Y.

FRENCH LINE

21. marca: Bremen v Cherbourg

Deutschland v Hamburg

24. marca: Be de France v Havre

28. marca: Manhattan v Havre

31. marca: Olympic v Cherbourg

3. aprila: Bremen v Bremen

4. maja: Majestic v Cherbourg

5. maja: Aquitania v Cherbourg

6. maja: Albert Ballin v Hamburg

7. maja: President Roosevelt v Havre

8. maja: Statendam v Boulogne sur Mer

9. maja: Olympic v Cherbourg

10. maja: Aquitania v Genoa

11. maja: Europa v Bremen

12. maja: Deutschland v Hamburg

13. maja: Lafayette v Havre

Bremen v Bremen

14. maja: Aquitania v Cherbourg

15. maja: Europa v Bremen

16. maja: Deutschland v Hamburg

17. maja: Lafayette v Havre

18. maja: Statendam v Boulogne sur Mer

19. maja: Olympic v Cherbourg